

han hidtil har raadet, og overtager den Del af Fællesboet, hvorover den afdøde har raadet. Mand og Hustru bliver for saa vidt ligestillede. Da der imidlertid i Fremtiden ligesom nu vil være mange Tilfælde, hvor Hustruen som ikke forretningskyndig vil være uskikket til at overtage Mandens Virksomhed, vilde det ikke være rigtigt“ o. s. v. Ja, i mange, i de allerfleste Tilfælde vil Hustruen ikke være forretningskyndig, men det er jo med Hensyn til Administrationen af et Bo ikke alene Forretningskyndighed, det kommer an paa, det kan ogsaa dreje sig om personlige Kvalifikationer hos vedkommende, der gør baade Mand og Kvinde uskikket til at administrere et Bo, selv om de er tilstrækkelig forretningskyndige. Derfor kan jeg ikke se, at der skulde være noget i Vejen for her at stille Mand og Kvinde lige. Jeg tror ikke, det vilde faa uheldige Konsekvenser. Der siges i Bemærkningerne til Lovudkastet, at saadan som det har været foreslaaet i Udkastet af 1918 § 71, vilde der opstaa Mulighed for Chikanerier fra den ene Ægtefælles Side, og det er egentlig Grunden til, at man gaar bort fra den da foreslaaede Ordning. Men den Ordning, der foreslaas her, kan sandelig ogsaa give Anledning til Chikanerier i meget høj Grad. Lad mig tænke mig det Tilfælde — ikke med Hensyn til Chikanerier, men i al Almindelighed —, at en Mand er forfalden. Det ærede 2det Medlem for 1ste Kreds (Ellinger) sagde, at Manden kendte sin Hustru og vidste, hvor uskikket hun var til at administrere Forretningen, og i begges Interesse vilde han da give hende en Tilsynsværge, og det er fuldstændig rigtigt. Men der kan jo ogsaa tænkes det Tilfælde, at Hustruen kender Manden, kender hans Tilbøjelighed til Drik f. Eks., og af den Grund vilde finde det rimeligt, at han fik en Tilsynsværge. Det har tidligere været foreslaaet, at Mand og Hustru ved Testamente gensidig skulde kunne hindre hinanden i at sidde i uskiftet Bo, men da var den Bestemmelse ikke sat ind, at Overøvrigheden eller Justitsministeren kunde omstøde det. Den kunde jo meget vel indføres ogsaa i det Tilfælde, at baade Hustruen og Manden havde Ret til at beskikke Tilsynsværge, og hvis man gjorde det, kan jeg ikke se, der vil komme nogen Vanskelighed ud deraf. Det er det eneste Sted i Bemærkningerne, hvor jeg synes, at Argumentationen ikke er stærk, og da Lovforslaget er et Led i en Række Lovforslag, der gaar ud paa at stille Mand og Hustru lige, forstaar jeg ikke, hvorfor man har gjort en Afvigelse paa dette Omraade, et af de Omraader, hvor man lettest kunde stille

dem lige uden i det praktiske Liv at genere nogen derved.

Jeg synes, der var saa meget mere Grund til at gøre det, som det i Bemærkningerne til § 11 i Lovudkastet hedder, at Bestemmelserne i § 2 om Beskikkelse af Tilsynsværge saavel som Reglerne i § 6, 2det og 3die Stykke, er et sammenhængende System af Beskyttelsesregler ogsaa for Stifbørn, for saa vidt angaar det Tilfælde, som omtales i § 11. Det vilde da synes mig at være rimeligt, at en Hustru, som f. Eks. ligger for Døden og har Børn fra et tidligere Ægteskab, som hun skal overlade til sin efterlevende Mand, for hvem disse Børn altsaa bliver Stifbørn, hvis han efter hendes Skøn ikke er egnet til at varetage disse Børns Interesser i det uskiftede Bo, da kunde gøre en saadan Ret gældende overfor ham, idet Beslutningen herom jo da ogsaa i et saadant Tilfælde vilde kunne indtages for Justitsministeren eller Overøvrigheden.

Bestemmelsen i § 14 og følgende Paragraffer kan jeg for saa vidt tiltræde, men jeg vil dog ikke tilbageholde den Bemærkning, at jeg finder, at den i Folketinget i sin Tid vedtagne Form var klarere og bedre, saaledes som den er optrykt i Bemærkningerne til Lovforslaget her, hvorefter den efterlevende Ægtefælle, hvis der ikke er Livsarvinger, arver sin Ægtefælle, medens Boet, naar vedkommende dør, deles lige mellem de to Ægtefællers Arvinger. Bemærkningerne til Lovforslaget giver faktisk den Betragtning Medhold, og jeg vilde ønske, at der kunde opnaas Enighed i det kommende Udvalg om at ændre Lovforslaget derhen.

De Bemærkninger, som det ærede 2det Medlem for 1ste Kreds (Ellinger) nu sidst fremførte som Kritik af Bestemmelserne i denne Paragraf, synes mig yderligere at tale for at gaa til en saadan Ændring.

Med disse Ord skal jeg anbefale Lovforslaget til hurtig og velvillig Fremme.

Olga Knudsen: Der er et gammel Ord, der siger, at man skal tale i Tide og siden tie stille. Jeg har ikke siddet i de Udvalg, der har haft med de forskellige Forslag angaaende Ægteskabet og dets Retsvirkninger at gøre, og derfor vil jeg ikke undlade her at sige et Par Ord. Jeg vil takke den højtærede Minister for, at Lovforslaget er kommet frem og i alt Fald giver Hustruen en vis Mulighed for at komme til at sidde i uskiftet Bo, men jeg maa ogsaa efter at have læst § 2 nøjes med at sige „en vis Mulighed“. Der er nemlig et meget stort „Men“ derved. Der staar, at Manden ved Testamente kan be-